

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Idea Theologiæ Sacramentalis

Petrus <a Sancto Josepho>

Coloniæ, 1648

III. De causa principali Sacramentorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42272

DE SACRAMENTIS. CAP. III. 15
filii spirituales, per Matrimonium verò corporales
generantur

Nota 3. Spectato ordine dignitatis, Eucharistiam
præstare reliquis omnibus Sacramentis: tum quia
est eorum finis & consummatio, tum quia simul est
Sacramentum, & Sacrificium, ut suo loco dicitur:
tum quia ex Trident. *sess. 13. cap. 3.* alia Sacramenta
tunc primum sanctificandi vim habent, cum quis il-
lis utitur: at in Eucharistia, ipse sanctitatis auctor an-
te usum est.

C A P U T III.

De causa principali Sacramentorum.

RESOLUTIO I. *Sacramenta antiqua fuerunt im-*
mediatè instituta à Deo, & nova à Christo.] PRIOR
PARS PROBATUR 1. ex Scriptura, quæ Genes. 17.
Circumcisionis, Exodi 22. Agni Paschalis; & Levit. 8.
Sacerdotalis consecrationis institutionem in Deum
refert. 2. *ratione*, nam Sacramenta antiqua erant signa
furnæ gratiæ; quare non potuerunt institui nisi à
Deo, cum ille solus possit conferre gratiam. Nec re-
refert illud Joan. 1. Lex per Moysen data est: non e-
nim significat Moysen fuisse legis, & cæremoniarum
ad eam spectantium institutorem; sed promulgato-
rem duntaxat.

Posterior pars sumitur ex Concil. Trident. *sess. 7.*
can. 1. licet enim ibi non statuatur verbis expressis,
Sacramenta novæ legis fuisse immediatè à Christo
instituta sed tantum ab eo fuisse instituta, quòd ta-
men ea definitio intelligenda sit de institutione im-
mediata, ostenditur; tum quia nullus unquam dubi-
tavit, quin Sacramenta illa à Christo, saltem mediatè
instituta fuerint: tum quia Christus non solet dici
eorum institutor, quæ Ecclesia instituit, ut patet
in sacramentalibus: tum denique quia prædictum
Concil. *sess. 14. cap. 1.* disertè statuit Extremam-
unctionem fuisse à Christo institutam, & à Jacobo
Apostolo.

Apostolo promulgatam. Idem autem dicendum est de reliquis Sacramentis novæ legis.

Neque dicas, non omnes formas Sacramentorum haberi in Scriptura: licet enim ex ea non sumantur, nisi formæ Baptismi, Eucharistiæ, & Pœnitentiæ, sufficit quod alias, & quicquid spectat ad essentiam Sacramentorum, habeamus ex Apostolorum traditione. Quo sensu dixit Aug. lib. 3. de doctrina Christiana cap. 9. agens de Sacramentis, Ipse Dominus, & Apostolica tradidit disciplina.

RESOLUTIO II. *Nulla creatura potest instituere Sacramenta, gratiam conferentia, potestate quam vocant authoritatis.* Quia ad potestatem authoritatis requiritur, ut qui ea præditus est, agat independenter ab alio, qui modus agendi creaturæ competere non potest. Accedit, quod nullus potest eo modo Sacramenta instituere, nisi ut causa principalis possit gratiam sanctificantem conferre; quod etiam omnem vim creatam superat, ex dictis ubi de Gratia.

Major difficultas esse videtur, an possit Deus dare puro homini, potestatem ministerialem instituendi Sacramenta. Qua in re duo sunt certa, & tertium de quo aliqua est controversia. Certum est 1. posse hominem ex commissione Dei determinare rem aliquam, vel actionem sensibilem, ut sit signum gratiæ. Certum est 2. non esse in potestate hominis, tali signo adungere virtutem, qua certò & infallibiliter gratia conferatur, nisi dependenter à præcedenti decreto, quo Deus statuerit conferre gratiam in usu illius. Jam verò dubium est, an propter primum, quod certum esse diximus, affirmandum sit, potestatem Sacramenta instituendi posse homini delegari, an potius id negandum sit propter secundum. Verum, quia hoc magis spectat ad modum loquendi, quam ad rem ipsam, & aliunde quod homo nequeat dare signo sensibili vim producendi gratiam, nisi supposita promissione Dei, id non tollit ab homine rationem causæ ministerialis, sed principalis duntaxat, congruen-

DE SACRAMENTIS. CAP. III. 17

congruentius videtur cum iis sentire, qui fatentur, posse hominem Sacramenta instituere ex commissione Dei.

RESOLUTIO III. *Purus homo non potest habere potestatem excellentiæ circa Sacramenta, tam perfectè ac Christus; potest tamen aliquo modo inferiori.*] PRIOR PARS PROBATUR, nam potestas excellentiæ Christo concessa in eo consistit, ut possit Sacramenta instituere, & effectum Sacramenti sine Sacramento conferre; dare hominibus potestatem Sacramenta conficiendi, & administrandi; ac mereri de condigno gratiam nobis in Sacramentis collatam: at purus homo non potest de condigno mereri alteri homini gratiam, ut ex lib. 2. Ideæ Speculativæ supponimus, ergo, &c.

Secunda pars ostenditur: nam potest Deus tantam homini conferre gratiam, ut mereatur ex congruitate aliqua gratiam aliis communicandam, quoties, verbi causa, nonnullis signis externis, quæ ipse designaverit, usi fuerint. Hoc autem est conferre tali homini potestatem excellentiæ, aliquo inferiori modo quam Christus eam obtinuerit. Sicut etiam si illi daretur facultas Sacramenta administrandi, proprio nomine, & ita de aliis.

Nota 1. Potestatem excellentiæ jam dictam nulli puro homini unquam fuisse concessam: potestas enim datur propter usum; at nullus reperitur qui potestate illa usus fuerit, vel extra Sacramentum peccata remittendo, vel materiam & formam Sacramentorum designando, vel Sacramentum proprio nomine administrando; vel aliis merendo gratiam in Sacramentis collatam. Et quamvis per indulgentias, satisfactiones Sanctorum nobis applicentur, in remissionem pœnæ temporalis, peccatis jam remissis debita, sola tamen merita Christi nobis applicantur in sacramento, ad remissionem culpæ, & pœnæ æternæ peccato mortali debita.

Nota 2. Potestatem simplicis ministerii ad conficienda,

cienda, & administranda sacramenta, Ecclesiæ à Christo concessam fuisse, ut patet ex illo 1. Cor. 4. Sic nos existimet homo, ut ministros Christi, & dispensatores mysteriorum Dei. Et sanè cùm sacramenta sint entia quædam moralia variis partibus constantia, & signa efficacia gratiæ, necesse erat ut Christus potestatem ea suo nomine conficiendi, & administrandi nonnullis concederet.

CAPUT IV.

De causa ministeriali Sacramentorum.

RESOLUTIO I. *Minister ordinarius sacramentorum est homo solus, non quidem omnis, sed viator, quique ad hoc sit specialiter deputatus.*] PRIMA PARS colligitur ex facto Christi: ille enim Matth. 28. Hominibus dedit potestatem baptizandi, & Luc. 22. conficiendi Eucharistiam, & Joan. 20. Remittendi peccata: neque ex scriptura, vel aliunde constat, quod talem potestatem Angelis concesserit.

Congruentia sunt, tùm quia sicut Christus ut homo sacramenta instituit, ita illius minister in sacramentorum collatione, debebat esse solus homo; tùm quia sacramenta sunt media instituta ad salutem solius hominis, quare æquum erat ut tantum ab homine administrarentur; tum quia cùm in sacramentis sit aliquid spirituale, & aliquid sensibile, congruum fuit, ut illorum minister esset aliqua creatura polles sensu & intellectu; qualis est solus homo.

Nec refert, quòd si bonus Angelus sacramentum conficeret, illud ratum habendum esset: hoc enim fieret extraordinariè ex voluntate Dei, cujus potentia rebus sensibilibus non est alligata; non autem quod bonus Angelus sit ordinarius minister sacramenti. Si tamen Angelus malus tentaret sacramentum conficere, illud pro rato habendum non esset; quia minimè credendum esset demonem id agere ex voluntate, & commissione Dei.

Secunda